

HONORABLE CONSELLER DE MEDI AMBIENT I HABITATGE

L'associació Sant Quirze del Vallès Natura, inscrita amb el número 052/04 d'entitats / RAE de l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès i número 29655 en el registre de la Generalitat de Catalunya, Departament de Justícia, Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques, i domicili a efectes de notificació al carrer Barcelona número 40 de Sant Quirze del Vallès, representada per Mª Montserrat Pérez com a Presidenta,

Compareix en l'expedient de la *Proposta final d'espais que s'han d'incorporar a la Xarxa Natura 2000.*, d'acord amb el que consta en els anuncis publicats als DOGC números 4617 i 4639, de 20 d'abril i de 23 de maig de 2006 respectivament, en els quals, a més del document, es fixa el dia 15 de juny com a fi del període d'informació pública.

EXPOSEM

Atès que entre els objectius d'aquesta associació hi figura la defensa i l'estudi de la natura.

Atesa la consulta realitzada a la Proposta de modificació de l'ampliació de la Xarxa Natura 2000, formula les següents al·legacions

1. GENERALITATS

La Unió Europea, a través de la Directiva Hàbitats, obliga definir a cada un dels estats membres una nova xarxa d'espais naturals, la Xarxa Natura 2000. En el cas de Catalunya, aquesta nova xarxa esdevé una excel·lent oportunitat per superar aquelles mancances detectades en la xarxa PEIN: superfícies excessivament reduïdes (que comprometen la seva viabilitat futura); així com la manca d'espais naturals protegits a les planes agroforestals més genuïnament mediterrànies i més directament amenaçades per la pressió urbanitzadora.

La present proposta de "modificació de l'ampliació" dels espais a incorporar a la Xarxa Natura 2000 torna a representar una oportunitat perduda particularment pel que fa a la protecció dels espais agroforestals situats en les planes litorals i prelitorals. En el cas particular del Vallès, la nova proposta d'ampliació torna a ser summament pobre. Aquest fet contrasta amb valors naturals, estètics i paisatgístics reconeguts per diversos especialistes d'aquests espais, que els fa mereixedors de protecció, particularment en un entorn metropolità amb les pressions urbanístiques més elevades d'Europa. Diversos informes tècnics a nivell europeu (per exemple, Tücker i Heath, 1994 per a les aus; o van Swaay i Warren, 1999 per a les papallones diürnes) alerten justament sobre les pèrdues de biodiversitat que suposen la desaparició dels espais agraris i/o la intensificació de les pràctiques agràries.

També és de destacar la ignorància de la proposta respecte l'existència de l'Àrea Important per a les Aus 139 (IBA 139) en l'àmbit de la serralada prelitoral i les planes, com la vallesana, pròximes. Tenint en compte que els catàlegs d'IBAs a nivell dels diferents estats europeus són la referència obligada a l'hora d'establir administrativament zones d'especial protecció per a les aus (ZEPAs) al mateix temps que les ZEPAs constitueixen un dels criteris utilitzats a l'hora

d'incloure espais naturals en la Xarxa Natura 2000, cal concloure que l'àmbit del Vallès inclòs en la IBA conté una sèrie de valors ornitològics (com a indicadors de valors naturals més generals) que els fan mereixedors de formar part de la Xarxa Natura 2000.

Finalment, també es constata l'excessiva insularitat dels espais naturals protegits. Aquest fet contrasta amb l'elevat consens entre els especialistes de la conservació sobre la necessitat d'un elevat grau de connectivitat biològica, en la qual els espais agroforestals de la plana del Vallès exerceixen un destacat paper com a connectors biològics entre les serralades Litoral i Prelitoral. En aquest sentit, el Manifest de Sant Celoni (2004) feia la demanda explícita de prendre mesures concretes per tal de conservar la integritat de set eixos de connectivitat nord-sud (les vies verdes Obac - Olorda, Sant Llorenç - Collserola, Farell - Marina, Bertí - Gallecs, Tagamanent - Céllecs, La Calma - Corredor, i Montseny - Montnegre) a les quals cal afegir la protecció del connector transversal est-oest Selva - Penedès, situat a peu de serralada Prelitoral.

Donada l'elevada pressió transformadora a què estan sotmesos molts d'aquests espais amb valor connector seria desitjable una primera aproximació preventiva a la protecció d'aquesta xarxa d'espais connectors mitjançant la inclusió de molts d'aquests espais a la Xarxa Natura 2000. En els apartats següents passem a descriure les majors deficiències de la modificació de la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 en l'àmbit del Vallès i les zones pròximes, així com les propostes d'inclusió relacionades.

2. COLLSEROLA

Celebrem que la proposta de modificació de l'ampliació de la Xarxa Natura 2000 finalment inclogui Collserola. Ara bé, considerem que, un cop més, la proposta oblida la inclusió d'alguns paratges del peu de serralada que complementen notablement els seus valors naturals.

Entre els espais que caldria incloure en la proposta destaquen els paratges de la plana de Sant Marçal (Cerdanyola del Vallès) i, sobretot, el parc rural de la Torre Negra (Sant Cugat del Vallès), associant-hi la riera Major.

3. SERRALADA LITORAL I CONNEXIONS AMB LA SERRALADA PRELITORAL

La modificació de la proposta d'ampliació segueix ignorant les possibilitats d'interconnexió biològica entre els diversos espais ja protegits per la xarxa PEIN, especialment la connexió entre l'EIN de la Conreria - St. Mateu - Céllecs i el del Montnegre - Corredor a través de la capçalera de la riera d'Argentona i del turó de Sant Carles. També fóra una excel·lent oportunitat per superar unes vores de delimitació d'aquests espais excessivament retallades amb estretalls preocupants com l'existent entre el Turó d'en Galceran i el de Sant Mateu, i el Collsacreu entre el Corredor i el Montnegre.

- En aquest sentit, caldria abordar la inclusió en la Xarxa Natura 2000 dels paratges pròxims al Castell de Sant Miquel i la capçalera de Vallromanes, així com els voltants d'Orrius i Dosrius (especialment la riera de Can Rimbles).
- Des del punt de vista de la connectivitat entre els EINS del Montnegre - Corredor i del Montseny, a la Conca de la Tordera destaquen diverses connexions fluvials bàsiques, juntament amb els espais bàsicament forestals pròxims, que caldria incloure en la Xarxa Natura 2000:

- la connexió fluvial Tordera – Vallgorguina.
- la connexió riera de Gualba – riera de Montnegre.
- la connexió riera de Breda – riera de Fuirosos.
- la connexió riera d'Arbúcies – riera de Ramió.

4. SERRALADA PRELITORAL

En aquest cas, la proposta de modificació de l'ampliació fa algunes passes en la línia de millorar la connectivitat entre els diversos espais PEIN de la serralada Prelitoral. Tot i així, encara hi detectem algunes mancances notables.

4.1. EIN del Montseny

- Caldria incloure en la proposta els espais agroforestals contigus de l'anomenat Baix Montseny juntament amb les rieres que hi baixen en direcció sud, des de la riera de Vilamajor (Conca del Besòs) fins a la d'Arbúcies (Conca de la Tordera).

4.2. EIN de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac

- Es proposa la inclusió de l'espai comprès entre Matadepera i Castellar del Vallès i fins a la carretera C-1415. Cal destacar l'existència d'algunes propostes d'ampliació de l'EIN en aquest àmbit des del consell local del medi ambient de Matadepera.
- Així mateix caldria incloure les planes de peu de serralada situades al nord de Terrassa, ja contemplades com a possible ampliació de l'EIN per les entitats locals de l'àmbit.

4.3. EIN dels cingles de Gallifa i de Bertí (àmbit entre els EIN de Sant Llorenç del Munt i del Montseny):

Des del punt de vista del medi natural, és incomprendible que la nova proposta no doni solució a la connectivitat necessària entre l'EIN dels cingles de Gallifa i el dels cingles de Bertí.

- Cal cercar la connectivitat necessària al nord de Sant Quirze Safaja, entre Sant Quirze i Sant Feliu de Codines, i amb els espais situats entre Sant Feliu, Riells del Fai i l'EIN cingles de Bertí.
- Per tal de superar les unitats d'actuació ja aprovades en els municipis de Sant Quirze Safaja i Sant Feliu de Codines cal incloure en la proposta una banda prou ampla d'espais connectors al nord dels ja previstos, particularment de Sant Quirze Safaja. L'ampliació de la proposta ha d'incloure almenys dues zones situades en els límits de l'actual: la zona de Barnils i la zona de La Noguera - El Pererol, pertanyents als termes municipals de Castellterçol, Castellcir, Granera i Sant Quirze Safaja.
- Cal incloure en l'ampliació de la Xarxa Natura 2000 els espais naturals situats a l'est i al sud de Sant Llorenç Savall: l'entorn dels nuclis de Gallifa i Sant Sebastià de Montmajor, incloent-hi El Farell, així com els espais situats al nord de la carretera C-1415 i Castellar del Vallès, com el puig de la Creu. Particularment en aquests dos últims espais, trobem una gran diversitat vegetal associada a la presència del pla de falla del Vallès – Penedès, fet que permet aflorar en pocs kilòmetres litologies tan variades com gresos, conglomerats, bretxes, calcàries, esquistos, granitoids, etc. Alhora, l'exposició solana i el

seu bon estat de conservació de la majoria d'aquests espais fa que continguin excel·lents mostres de vegetació mediterrània, així com determinades espècies vegetals destacables. També, cal remarcar la presència de comunitats vegetals relacionades amb degotalls calcaris dominats per la falzia vera (*Adiantum capillus-veneris*), comunitats protegides expressament per les directives europees.

- També caldria incloure l'espai natural del turó dels Tremolencs, on trobem importants extensions de pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*) relacionades amb l'aflorament de granits. Aquests terrenys amb sòls de sauló i molt exposats a la insolació presenten comunitats vegetals acidòfiles de tipus mediterrani molt interessants en el context de la serralada Prelitoral.

Tots aquests espais són zones incloses plenament en territoris de cacera de molts rapinyaires que crien a les serralades i tallats dels EIN presents en aquest àmbit. En aquesta àrea cal destacar especialment la presència de les següents espècies nidificants incloses a la Directiva Aus (79/409/CEE): aligot vesper (*Pernis apivorus*); àliga marcenca (*Circaetus gallicus*); àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*), un territori ocupat i dos d'abandonats amb condicions favorables per ser recolonitzats en un futur; falcó pelegrí (*Falco peregrinus*); duc (*Bubo bubo*); enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*); blauet (*Alcedo atthis*); picot negre (*Dryocopus martius*), àrea més meridional de distribució de l'espècie a Catalunya; cotoliu (*Lullula arborea*); trobat (*Anthus campestris*); escorxador (*Lanius collurio*); tallareta cuallarga (*Sylvia undata*) i hortolà (*Emberiza hortulana*). També cal destacar la presència d'altres espècies: l'àliga pescadora (*Pandion haliaetus*), migrador; el milà negre (*Milvus migrans*), migrador; observacions estivals o en migració del voltor comú (*Gyps fulvus*); arpella pàl·lida (*Circus cyaneus*), hivernant i migrador; àliga calçada (*Hieraaetus pennatus*), migrador; esmerla (*Falco columbarius*), hivernant; i observacions estivals de gralla de bec vermell (*Pyrrhocorax pyrrhocorax*).

4.4. Entre l'EIN de Sant Llorenç del Munt - serra de l'Obac i el de la Muntanya de Montserrat

En aquest sector, caldria incloure altres espais en la proposta:

- La principal mancança detectada és l'absència del paratge singular del meandre de Castellbell, de grans valors naturals i paisagístics.
- A l'oest d'aquest espai caldria incloure alguns dels espais situats al nord de Monistrol de Montserrat i contigus a l'EIN de Montserrat.
- També caldria incloure els espais situats al sud-est de l'abocador de Coll Cardús (entre la serra de Coll Cardús, Matadepera i Terrassa). En aquests àmbits hi destaquen poblacions importants de l'estepa crespa (*Cistus crispus*), la carrasca (*Quercus ilex subsp. ballota*), l'arçot (*Rhamnus lycioides*), *Linaria organifolia subsp. cadevallii* i el te de roca (*Jasonia glutinosa*).

En aquesta àrea destaca la presència de les següents espècies nidificants incloses a la Directiva Aus (79/409/CEE): àliga marcenca (*Circaetus gallicus*); àliga calçada (*Hieraaetus pennatus*); àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*), dos territoris ocupats; falcó pelegrí (*Falco peregrinus*); duc (*Bubo bubo*); enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*); blauet (*Alcedo atthis*); cogullada fosca (*Galerida theklae*); cotoliu (*Lullula arborea*); trobat (*Anthus campestris*); còlit negre (*Oenanthe leucura*); tallareta cuallarga (*Sylvia undata*); i hortolà (*Emberiza hortulana*). També cal destacar la presència d'altres espècies: l'àliga pescadora (*Pandion haliaetus*), migrador; el milà negre (*Milvus migrans*), migrador; observacions estivals o en migració del voltor comú (*Gyps fulvus*); i esparver cendrós (*Circus pygargus*).

5. LA PLANA DEL VALLÈS

De nou, és en l'àmbit de la plana del Vallès on es detecten les majors mancances de la proposta de Xarxa Natura 2000, ja que no s'hi proposa ni un sol espai natural a banda del domini públic hidràulic vinculat al riu Congost. Per no incloure, la proposta no inclou ni l'espai natural de Gallecs. Aquest fet és molt sorprenent atès que és un espai natural de reconeguts valors naturals i, no per casualitat, d'imminent incorporació a la xarxa d'espais PEIN.

Entre els valors que van propiciar la inclusió de la plana del Vallès en la IBA 139, destaca la utilització d'aquests espais com a zones d'alimentació per l'àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*). Aquesta espècie més que cap altra exemplaritzava la unitat ecològica funcional que representen els espais naturals de la serralada Prelitoral i de les planes que l'envolten com la del Vallès, en utilitzar les cingleres de la primera per fer niu i les planes circumdants com a zones d'alimentació. Aquesta espècie es troba en marcada regressió a escala europea i té l'estatus tant a nivell peninsular com europeu de "En perill". Tenint en compte que les poblacions peninsulars són les més importants d'Europa (el 70% aproximadament), i les poblacions del prelitoral barceloní (serralada i planes) el seu nucli més septentrional, aquesta població constitueix el nexa d'unió entre les poblacions peninsulars i les europees del sud de França i de l'Empordà.

En conseqüència, la conservació d'aquestes poblacions és de suma importància per a la conservació global d'aquesta espècie a nivell europeu. En l'àmbit del Vallès, existeixen una sèrie de territoris (amb zones associades de plana i muntanya) tant d'ocupació present com d'ocupació potencial que cal protegir de forma urgent i efectiva mitjançant la seva inclusió en l'ampliació de la Xarxa Natura 2000.

5.1. Propostes d'inclusió d'espais de la plana del Vallès a la Xarxa Natura 2000

D'acord amb l'argumentació abans expressada, demanem la inclusió en la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 dels següents espais:

5.1.1 El peu de serralada (Corredor transversal Penedès - La Selva)

Atès l'interès especial d'aquesta zona pels seus valors biològics i ecològics intrínsecs, per la seva funció de connectivitat i com a àrea molt important de campeig o cacera de l'àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*).

- La nova proposta de Xarxa Natura 2000 hauria d'incloure els espais agroforestals de l'anomenat Baix Montseny associats a les rieres que baixen del Montseny des de la riera de Vilamajor fins la riera d'Arbúcies.
- També hauria d'incloure els espais naturals situats entre Samalús, Marata i la riera de Cànoves. Aquest sector presenta una vegetació de tendència acidòfila, on destaquen les comunitats fluvials com les alberedes i les vernedes; també constitueixen zones d'alimentació de l'àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*).
- També s'haurien d'incloure els espais naturals de la Torre Marimon, alta Vall del Tenes, i nord de Gallecs, ja que també són zones d'alimentació de l'àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*).
- Finalment, caldria incloure els espais naturals de la plana al sud de l'EIN de Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac pròxims a Sabadell i Terrassa; molts d'aquests espais (Torre Turull - Can Moragues, Togores - Can Vilar, i Can Deu a Sabadell; plans del Bonaire a

Terrassa) caldria associar-los a la protecció d'alguns dels sistemes fluvials més interessants de la plana, com s'argumentarà més endavant.

5.1.2. Les àrees agrícoles i forestals de la vall del Tenes, entre Bigues, Santa Eulàlia de Ronçana, Lliçà d'Amunt, Lliça de Vall, Granollers, Les Franqueses i L'Ametlla, com a àrees de cacera dins del territori d'àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*) més septentrional de la província de Barcelona.

Cal destacar la necessitat d'incloure tota la capçalera de la Vall del Tenes, atès el veïnatge amb la zona de nidificació de l'àliga perdiguera. La possible transformació d'usos en aquesta zona (hi ha en tràmit la revisió del planejament urbanístic del municipi de Bigues i Riells, la qual inclou noves activitats extractives al límit de l'EIN dels Cingles) pot ser determinant per a la persistència d'aquesta àrea de nidificació. En aquest àmbit el principi de precaució ha de prevaldre mentre els promotors privats i públics d'activitats d'aquest tipus no aportin estudis que validin científicament la no afectació de l'hàbitat d'aquesta espècie.

5.1.3. L'espai natural de Gallecs juntament amb els espais pròxims de la Torre Marimon i Palaudàries.

Un dels espais emblemàtics de la Plana del Vallès és l'espai natural de Gallecs. És incompreensible que se li reconeguïn tota una sèrie de valors naturals per a la seva inclusió en la xarxa PEIN i, en canvi, se l'exclouï de la Xarxa Natura 2000. Caldria corregir aquesta mancança en la nova proposta. Considerem imprescindible que la nova proposta inclogui, a més de Gallecs, altres espais naturals pròxims, com els espais de Palaudàries i de la Torre Marimon, que el connectin biològicament amb els espais naturals de la serralada Prelitoral.

5.1.4. L'espai agroforestal de la serra Galliners.

Aquesta serra, situada al bell mig de la plana, conté unes comunitats vegetals, acidòfiles i basòfiles, molt ben estructurades com a conseqüència de la poca intervenció antròpica a una escala temporal llarga. En aquest sentit, conté alguns elements florístics molt interessants com la raresa a nivell del principat, exceptuant el territori sicòric, el *Lygos sphaerocarpa* així com algunes espècies pròpies de condicions climàtiques de caire més continental com la bufalaga (*Thymelaea tinctoria*) i l'aspró (*Lithospermum fruticosum*). També cal destacar el paper de la serra de Galliners com a connector biològic dins l'anomenada Via Verda Sant Llorenç - Collserola. En aquest sentit, caldria prendre mesures urgents per aturar el procés d'ocupació i degradació de l'espai. Una de les mesures que es poden aplicar és la seva inclusió en la Xarxa Natura 2000.

5.1.5. Els espais agroforestals de la via verda Obac - Olorda (serra de l'Oleguera)

de gran coherència natural i paisatgística, i que en la seva part nord inclouen dos territoris d'àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*). En aquest cas, aquests espais poden incorporar-se a la Xarxa Natura 2000 conjuntament amb els sistemes fluvials de gran interès de les rieres de Gaià i de Sant Jaume i del torrent de Pegueres.

6. SISTEMES FLUVIALS

En l'àmbit del Vallès i el seu entorn immediat la nova proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000 és particularment pobre quant a la inclusió de sistemes fluvials. Aquest fet és sorprenent tenint en compte l'existència encara avui d'espais de gran riquesa natural, particularment a nivell del sistema ripari, amb l'existència de diversos hàbitats prioritaris segons la Directiva Hàbitats (92/43/CEE). A la pràctica aquest oblit significa ignorar el paper rellevant com a connectors biològics atorgat en el seu dia a bona part dels sistemes fluvials del Vallès en les "Directrius

estratègiques per al manteniment de les connexions entre els espais protegits (1999)” per tal d’articular un sistema de connectors i corredors biològics entre els espais inclosos en el PEIN, elaborades pel mateix Departament de Medi Ambient.

Des del punt de vista del medi natural, destaca l’existència de vernedes i boscos de ribera afins, hàbitat sobre el qual la Comissió europea ha constatat la necessitat d’ampliar la seva representació en la proposta en diversos dels sistemes fluvials. També val la pena assenyalar la presència del barb de muntanya (*Barbus meridionalis*, present en els Annexos II i V de la Directiva Hàbitats, 92/43/CEE), espècie per a la qual també es requereix una ampliació de l’hàbitat protegit respecte la proposta d’acord amb els informes de la Comissió europea.

D’acord amb la Directiva Aus (79/409/CEE), en l’àmbit d’aquests espais fluvials és possible trobar-hi espècies incloses en l’annex I d’aquesta directiva, com ara el martineta menut (*Ixobrychus minutus*; una de les espècies nidificants més amenaçades dins l’àmbit del Vallès), martineta de nit (*Nycticorax nycticorax*), martineta blanca (*Egretta garzetta*), agró roig (*Ardea purpurea*), cigonya blanca (*Ciconia ciconia*), cames llargues (*Himantopus himantopus*), blauet (*Alcedo atthis*), i hortolà (*Emberiza hortulana*).

En conjunt caldria tenir en consideració que la protecció d’aquest conjunt d’espais fluvials no s’hauria de restringir al domini públic hidràulic. Cal que a més de l’àmbit estrictament fluvial també s’inclouin en la nova proposta de Xarxa Natura 2000 alguns dels espais agroforestals pròxims.

6.1. Propostes d’inclusió d’espais fluvials del Vallès a la Xarxa Natura 2000

D’acord amb l’argumentació abans expressada, demanem la inclusió en la proposta d’ampliació de la Xarxa Natura 2000 dels següents espais:

Destaquem els següents sistemes fluvials per tal de ser inclosos en la nova proposta de Xarxa Natura 2000:

6.1.1. Rieres del Baix Montseny (Conques del Besòs i la Tordera)

Amb aquest nom ens referim a les rieres que baixen del Montseny en direcció sud-est. A banda d’altres espais fluvials menors, es tracta de les rieres de Vilamajor a la conca del Besòs, i de la Tordera (utilitzant el curs principal d’aquest riu com a límit sud-est), Gualba, Breda i Arbúcies a la conca de la Tordera.

És de destacar l’existència de grans masses de bosc de ribera, incloent-hi vernedes (hàbitat per al qual la Comissió europea demana l’ampliació de la superfície protegida). Pel que fa a la ictiofauna, hi són presents 4 espècies, totes autòctones i amb cert grau de protecció. Es tracta de la bagra (*Squalius cephalus*), l’anguila (*Anguilla anguilla*), i la truita (*Salmo trutta*) considerades vulnerables a l’estat espanyol. Destaca el cas del barb de muntanya (*Barbus meridionalis*, Annexos II i V de la Directiva Hàbitats 92/43/CEE), espècie que es requereix una ampliació de l’hàbitat protegit, present en totes les rieres mencionades, des de la de Vilamajor fins a la d’Arbúcies.

També és de gran importància per a l’avifauna (amb més de 200 espècies citades). Destaquen les cites de martineta menut (*Ixobrychus minutus*), agró roig (*Ardea purpurea*), i blauet (*Alcedo atthis*), totes elles espècies protegides per la Directiva Aus (79/409/CEE). A banda de les aus vinculades als espais fluvials, en aquesta àrea cal destacar la presència de les següents espècies nidificants incloses a la Directiva Aus (79/409/CEE): aligot vesper (*Pernis apivorus*); Àliga marcenca (*Circaetus gallicus*): enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*), terrorola vulgar (*Calandrella brachydactyla*), cotoliu (*Lullula arborea*); trobat (*Anthus campestris*); i escorxador (*Lanius collurio*), àrea més meridional de distribució de l’espècie a Catalunya. Com posen de

manifest les dades del programa de seguiment de ropalòcers (CBMS), també hi trobem una gran riquesa de ropalòcers (papallones diürnes), destacant algunes espècies particularment rares a nivell català com *Satyrrium w-album* així com diverses espècies amenaçades a nivell europeu com *Thymelicus acteon* (SPEC 2), *Euphydryas aurinia* (SPEC 3) i *Glaucopshyche alexis* (SPEC 3).

En base al notable bon estat de conservació de la vegetació així com la seva riquesa faunística, considerem necessària la incorporació d'aquestes rieres a la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000. Aquesta ampliació hauria d'incloure els espais agroforestals pròxims (l'anomenat Baix Montseny) que formen una unitat ecològica i paisatgística tant amb els sistemes fluvials abans esmentats com amb el massís del Montseny. Així ho reconeixen diversos estudis i propostes que avalen la mencionada incorporació del Baix Montseny a l'àmbit de protecció de l'EIN del Montseny (és el cas d'algunes propostes lligades al projecte d'Anella Verda de la Diputació de Barcelona o dels estudis de Richard T.T. Forman per a Barcelona Regional).

6.1.2. El Mogent

Caldria incloure el sistema fluvial del Mogent aigües amunt de Vilanova del Vallès, d'acord amb els estudis de Minuartia (2003) encarregat pel mateix Departament de Medi Ambient i Habitatge. El riu Mogent manté algunes de les comunitats de ribera més ben conservades de la Conca del Besòs, sobretot a l'entorn de La Roca del Vallès, amb vernedes, sargars i gatelledes.

Pel que fa a l'ictiofauna, existeixen poblacions de barb de muntanya (*Barbus meridionalis*) a l'altura del meandre del Castell de la Roca del Vallès (espècie per a la qual cal ampliar la superfície d'hàbitat protegida segons la Comissió europea). També és present en nombres relativament elevats la tortuga de rierol (*Mauremys leprosa*), inclosa en l'Annex II de la Directiva Hàbitats (92/43/CEE). Finalment, també constitueix el principal nucli del Vallès de riquesa ornítica pel que fa a les espècies associades a medis aquàtics: ànecs, limícoles, ràl·lids, ardèids, etc. Destaquen l'agró roig (*Ardea purpurea*) i el martinet menut (*Ixobrychus minutus*), espècies protegides per la Directiva Aus (79/409/CEE), com a espècies nidificants; i les espècies de rasclats (gènere *Porzana*) com a espècies de pas.

D'altra banda, caldria incloure en la modificació de la proposta els espais agroforestals situats a l'entorn d'aquest sistema fluvial. En particular, existeixen una sèrie d'espais agrícoles, al peu de la serralada Litoral i de l'EIN de la Conreria - St. Mateu - Céllecs, que configuren l'anomenada vall del Mogent. La protecció d'aquesta vall entre Vilanova del Vallès i Santa Agnès de Malanyanes conservaria un territori format per boscos de serralada, espais de ribera, conreus d'horta i conreus de secà, a la zona de Can Cristòfor, que incrementen notablement la biodiversitat de la zona. En aquest sentit, els estudis ornitològics donen en aquest sector la major riquesa d'ocells hivernants del Vallès Oriental. En conseqüència, cal incorporar aquesta vall al PEIN de la Conreria - Sant Mateu - Céllecs i a la Xarxa Natura 2000. La protecció d'aquesta vall permetria evitar allò que li ha succeït a Collserola: perdre els seus darrers espais agrícoles a peu de serralada, amb la conseqüent pèrdua de biodiversitat.

6.1.3. Afluents del Ripoll

Es proposa la incorporació a la proposta d'espais de la Xarxa Natura 2000 dels següents afluents del riu Ripoll: torrents de La Penitenta, Miralles, Ribatallada, riu Tort, i Colobrers, juntament amb el tram mig del mateix riu Ripoll fins a Sabadell. La proposta hauria d'incloure alguns dels espais agroforestals contiguus.

Entre Castellar del Vallès i Sabadell, existeixen una sèrie de torrents i rieres tributaris del Ripoll amb força qualitat ambiental (sobretot els torrents de Colobrers, riu Tort i Ribatallada). Aquests espais fluvials mantenen aigua amb una excel·lent qualitat tot l'any i en ells s'hi troba una

vegetació exuberant, amb boscos i bosquines de ribera en molt bon estat de conservació. Aquestes formacions de ribera estan formades bàsicament per àlbers, oms, gatells, salzes, i avellaners, acompanyats sovint per càrex pèndul (*Carex pendula*) i cua de cavall grossa (*Equisetum telmateia*), i en el cas del torrent de Colobriers (en l'indret conegut com els Degotalls), de grans masses de capil·lera (*Adiantum capillus-veneris*) i *Samolus valerandi*.

En aquests torrents també es troba una gran riquesa faunística pel que fa a amfibis (especialment urodels), mamífers i ocells. Cal destacar les dades obtingudes de l'estació de seguiment de papallones diürnes (CBMS) de Can Vilar. S'hi mostregen diversos ambients agroforestals i de ribera pròxims al tram mig del riu Tort, on s'han detectat poblacions d'*Apatura ilia* (en els seus límits meridionals de distribució), i de les poblacions conegudes més meridionals de la península de la molt poc freqüent *Satyrrium w-album*. També cal assenyalar la presència en tots tres casos de les espècies amenaçades a nivell europeu *Thymelicus acteon* (SPEC 2), *Euphydryas aurinia* (SPEC 3) i *Glaucopsyche alexis* (SPEC 3).

L'existència d'aquests afluents en bon estat de conservació revesteix una doble importància. D'una banda com a espais naturals d'interès per ells mateixos; i de l'altra, com a possible reserva d'espècies vegetals i animals cara al futur, quan les condicions del curs principal del Ripoll permetin una certa recolonització. Cal assenyalar la gran millora de la qualitat de l'aigua del mateix riu Ripoll a l'altura de Sabadell d'ençà de la inauguració de la depuradora d'aigües residuals d'aquesta ciutat. Destaca l'aparició intermitent de peixos a l'altura de Sabadell (en concret, l'estiu del 2004 de bagres, *Squalius cephalus*), així com un gran increment en quantitat i qualitat de la comunitat d'aus aquàtiques. Només en tres anys, s'hi ha detectat en el tram fluvial més immediatament pròxim a Sabadell 126 espècies d'aus, incloent-hi espècies incloses en la Directiva Aus (79/409/CEE) com el martinet menut (*Ixobrychus minutus*), martinet de nit (*Nycticorax nycticorax*), martinet blanc (*Egretta garzetta*), xarxet (*Anas crecca*), rascló (*Rallus aquaticus*), polla pintada (*Porzana porzana*), àliga marcenca (*Circaetus gallicus*), camesllargues (*Himantopus himantopus*), gamba roja vulgar (*Tringa totanus*) i blauet (*Alcedo atthis*).

Certament, només en certs punts del Ripoll podem parlar d'una vegetació ripària d'una qualitat acceptable, però cal destacar l'existència d'alguns trams amb un entorn paisatgístic notable (són de destacar els serratalls i les terrasses, de gran interès geològic), justament en les proximitats dels torrents de Colobriers, riu Tort i Ribatallada.

D'altra banda, considerem imprescindible la inclusió en la Xarxa Natura 2000 d'alguns dels espais agroforestals contigus a aquests espais fluvials. En destaquem els espais coneguts com els camps i boscos de Can Moragues - Torre Turull, Togores - Can Vilar i Can Deu. Els camps i boscos de Can Moragues - Torre-Turull (a les proximitats del torrent de Colobriers) constitueixen un espai estratègic per a la preservació de la connectivitat biològica en l'àmbit de la plana, en ser l'únic espai natural que es conserva en aquest sector de l'anomenat connector biològic regional La Selva - Penedès. Pel que fa a Togores - Can Vilar, formen un mosaic de camps i boscos associats al riu Tort que en el fons també formen part de l'estretall urbanístic pròxim a Can Moragues. Finalment, associats al torrent de Ribatallada es troben l'anomenat bosc de Can Deu (propietat de l'Obra Social de la Caixa de Sabadell, Forest Protectora d'acord amb l'ordre el 15 d'abril de 1992 del DARP; amb una petita extensió, Sant Julià d'Altura, propietat del Bisbat de Barcelona) juntament amb el Parc Agrícola de Sabadell contigu.

Per últim, cal destacar diversos factors que afavoreixen la implementació de la proposta: el gran ús i apreciació social d'aquests indrets; el fet que la major part d'aquests espais són Domini Públic Hidràulic, propietat municipal, de l'obra social de la Caixa de Sabadell o de la Companyia d'Aigües de Sabadell; i finalment, el fet que la major part d'aquests espais es troben dins el terme municipal de Sabadell, que els ha catalogat amb diverses figures de protecció locals (com la d'indret d'interès ecològic i paisatgístic).

6.1.4. Rieres de Gaià i de Sant Jaume, i torrent de Pegueres (conca del Llobregat)

Es proposa la incorporació a la proposta d'espais de la Xarxa Natura 2000 de les rieres de Gaià i de Sant Jaume, així com del torrent de Pegueres, en el conjunt d'espais agroforestals de l'anomenada via verda Obac - Olorda (serra de l'Oleguera), gran connector biològic entre els EINs de Sant Llorenç del Munt-Serra de l'Obac i de Collserola.

En aquests espais fluvials, que encara presenten cabals coherents amb l'estacionalitat característica dels climes mediterranis, s'hi desenvolupen moltes espècies vegetals rares a nivell de Catalunya com són la botja d'aigua (*Dorycnium rectum*), la *Veronica anagallis-aquatica subsp. anagallis aquatica*, l'herba morenera (*Phagnalon sordidum*), el cascall marí (*Glaucium flavum*), la *Barlia robertiana*, etc. També hi trobem boscos de ribera en molt bon estat de conservació en un marc de gran interès geològic i bellesa paisatgística.

Pel que fa al torrent de Pegueres, a les vessants d'aquest torrent hi trobem comunitats arbustives mediterrànies molt ben estructurades i de gran interès pels frugívors. Entre d'altres destaquem poblacions de marfull (*Viburnum tinus*), llentiscle (*Pistacia lentiscus*), arboç (*Arbutus unedo*), aladern (*Rhamnus alaternus*), càdec (*Juniperus oxycedrus*), etc. A banda, amb tot el conjunt d'espais oberts i forestals pròxims constitueixen una connexió biològica de primer ordre (dins de l'anomenada via verda Obac - Olorda) entre el parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac i el parc de Collserola.

6.1.5. Riu Sec

Es proposa la incorporació a la proposta d'espais de la Xarxa Natura 2000 el Riu Sec en tot el seu recorregut i afluents, des de el seu naixement en el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt fins a la seva desembocadura amb el Riu Ripoll.

El Riu Sec es un eix fluvial que actua com connector biològic entre 2 punts:

Sant Llorenç del Munt i el Mar, mitjançant la seva unió amb el Riu Ripoll i aquest posteriorment amb el Riu Besos i

Sant Llorenç del Munt i Collserola, concretament en el punt conegut com els Aiguamolls de Can Ponsic (actualment en procés de recuperació).

És de destacar el seu pas per el municipi de Sant Quirze del Vallès, on rep l'aflorament d'aigües de l'aquífer, tram de Can Pallàs - Can Ponsic. Malgrat que es tracta d'un espai reduït cal destacar entre la avifauna espècies vinculades als espais fluvials i de camps, com el blauet (*Alcedo atthis*), àliga marcenca (*Circaetus gallicus*): enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*), escorxador (*Lanius collurio*), gaig blau (*Oracias garrulus*) i oriol (*Oriolus oriolus*), totes elles espècies protegides per la Directiva Aus (79/409/CEE), i entre els amfibis espècies com la salamandra (*Salamandra salamandra*).

Per la qual cosa

SOL · LICITEM

Que es modifiqui la proposta d'espais a incloure a la Xarxa Natura 2000 en base a les consideracions i propostes anteriors, de les quals destaquem les següents:

- El conjunt d'espais naturals que formen el peu de serralada (connector regional la Selva - Penedès), com a eixamplaments dels EIN ja existents a la serralada Prelitoral.

- L'anomenat Baix Montseny, incloent-hi el conjunt de rieres que baixen del Montseny (des de la riera de Vilamajor fins a la d'Arbúcies), i els espais agroforestals contigus.
- La vall del riu Mogent entre Vilanova del Vallès i Santa Agnès de Malanyanes, incloent-hi l'espai pròpiament fluvial junt amb els espais agrícoles i forestals contigus lligats a la serralada Litoral.
- Els espais agroforestals de l'anomenada vall del Tenes (entre l'Ametlla, Santa Eulàlia de Ronçana, Granollers, Lliçà d'Amunt i Lliçà de Vall), en base a la seva importància com a àrees d'alimentació de l'àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*).
- Els espais naturals inclosos en l'àmbit del futur EIN de Gallecs, incloent-hi la connexió de l'actual parc rural de Gallecs amb la serralada Prelitoral mitjançant els paratges emblemàtics de Palaudàries i la Torre Marimon.
- Els torrents de La Penitenta, Miralles, Ribatallada, riu Tort, Colobriers juntament amb el tram mig del mateix riu Ripoll fins a Sabadell i alguns espais agroforestals pròxims i estratègics com els camps i boscos de Torre Turull - Can Moragues, Togores, Can Vilar, Can Deu i del Parc Agrícola de Sabadell.
- **L'espai agroforestal de la serra de Galliners, amb comunitats vegetals de gran interès i el seu gran valor com a connector biològic.**
- Les rieres de Gaià i de Sant Jaume, i el torrent de Pegueres, junt als espais agroforestals de l'eix de connectivitat via verda Obac - Olorda o serra de l'Oleguera.
- El Riu Sec en tot el seu recorregut i afluents des de el seu naixement en el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt fins a la seva desembocadura amb el Riu Ripoll.

Així mateix, sol·licitem que se'ns notifiqui qualsevol resolució que es prengui, tot i tenint-nos al corrent del procediment administratiu que se'n derivi.

Sant Quirze del Vallès, 14 de juny de 2006